

به نام خدا

زندگی‌های من

خاطرات تحصیلی یک معلم شهری در گذر زمان زندگی ایل

اسماعیل میرزا خانلویی

سرشناسه	:	میرزا خانلویی، اسماعیل، ۱۳۳۴ -
عنوان و نام پدیدآور	:	خانه به دوشی های من: خاطرات تحصیلی یک معلم شهری در تنگنای زندگی ایلی / اسماعیل میرزا خانلویی.
مشخصات نشر	:	شیراز: قشقای، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	:	۱۷۶ ص.: مصور.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۷۵۲۸-۵۳-۲
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
عنوان دیگر	:	خاطرات تحصیلی یک معلم شهری در تنگنای زندگی ایلی.
موضوع	:	معلمان -- ایران -- خاطرات
موضوع	:	Teachers -- Iran -- Diaries
رده بندی کنگره	:	LB۲۸۳۲/۴/لف۹م۹۶۷ ۱۳۹۷
رده بندی دیویی	:	۳۷۱/۱۰۰۹۵۵
ماره کتبی ملی	:	۵۵۹۲۹۳۰

خانه به دوشی های من خاطرات تحصیلی یک معلم شهری در تنگنای زندگی ایلی

ریسنده: اسماعیل میرزا خانلویی

ارتباط نویسنده: ۰۹۱۷۴۱۶۸۹۸۴

ناشر: انتشارات قشقای

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۷

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۲۸-۵۳-۲ - ۱۰۰۰ نسخه

صفحه آرا: اطلس دهقانی □ طراح جلد: مهسا عمادی

چاپ و صحافی: دنا

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

مرکز نشر: شیراز، خیابان پیروزی، انتشارات قشقای، تلفن: ۰۷۱۳۲۲۴۵۴۰۱

مرکز پخش: انتشارات تحت جمشید، انتشارات نگارستان ادب - تلفن: ۰۷۱۳۲۲۲۶۲۷۰

Web Site: www.parsnashr.ir
E-mail: nashershiraz@yahoo.com

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۷	سرمقاله
۹	فصل اول: دوران ابتدایی (اول تا ششم ابتدایی) (نظام قدیم)
۶۵	فصل دوم: تحصیلات اول متوسطه (هفتم - هشتم - نهم)
۸۱	فصل سوم: تحصیلات دوم متوسطه (دهم - یازدهم - دوازدهم)
۱۰۷	فصل چهارم: خدمت نظام وظیفه (سپاهی گری، ترویج کشاورزی)
	فصل پنجم: کارمندی در آموزش و پرورش (۲۸ سال در رشته‌های مختلف)
۱۲۹	امور دفتری و دوران بازنشستگی
۱۴۱	فصل ششم: چند کلامی هم در مورد ایل قشقایی
۱۶۱	قطعه شعر درباره‌ی ایل و تمام هستی‌های آن
۱۶۵	ایران باشکوه، دارای همه چیز
۱۷۳	فصل هفتم: تصاویر

مقدمه

بدن انسان از دو بخش مهم و حیاتی جسم و روح شکل گرفته است. هر کدام از این دو، نقش مهمی را در این ساختار ایفا می کنند.

جسم: جسم کاملاً در اختیار روح می باشد. یعنی تابع دستورات روح است و اجرای آن دستورات در کوتاه ترین زمان صورت می گیرد. مانند ماشین که تابع راننده و یا هر دستگاه موتوری دیگر که به وسیله نیروی دوم به راه می افتد. یا یک مرکب که به وسیله ی راکب به حرکت می آید.

روح: روح وظیفه ی بیش تر، مهم تر و بهتری را دارد. کبر راننده و راکب وجود نداشته باشد یا هنر رانندگی و سوارکاری نداشته باشد، آن قدرت اولی (جسم)، همیشه بی حرکت و بی فایده است؛ زیرا روح فرمان های ارزشمند و مثمر ثمری به جسم می دهد. البته مرکز این دستورات مغز است و همه ی دستورات به وسیله ی سلسله اعصاب به تمام نقاط بدن صادر می گردد. به عنوان مثال: دست ها را به کارهایی از قبیل: گرفتن، بستن، نوشتن، شستن و غیره وا می دارد. چشم ها را باز و بسته

کردن و اشک ریختن و گوش‌ها را به شنیدن و خلاصه حرکت تمام اعضای بدن در اختیارش می‌باشد و هر کدام از آن‌ها به وظیفه‌شان دستور صادر می‌کند. اگر چنان‌چه این قوه‌ی الهی در بدن وجود نداشته باشد جسم هیچ‌گونه ارزش مادی و معنوی ندارد، شاید هم بدون روح مضرّ هم باشد. اما اهمیت ماجرا چیز دیگری است. اگر این فرامین در جهت خدامحوری، سازندگی، خلاقیت و پیشرفت و تعالی باشد، به لغو آخرین اهداف خواهیم رسید. اما همین فرمانفرما می‌تواند دستورات و فرمان‌های شیطانی و مخرب هم صادر کند، این جاست که باید با اتکا به خداوند سبحان، تابع فرمان بر دستورات شیطانی نباشیم و اقدام به انجام کارهایی نماییم که به بحس‌های اعمال، مایه‌ی افتخار و موردپسند و سربلندی نسل حاضر و نسل‌های آینده باشد. قلم در دست گرفتن و حرکت آن روی صفحات سفید کاغذ، باید صادقانه، هنرمندانه، صریح، دور از هر گونه غرض‌ورزی در تحریف هویت و فرهنگ و آداب و رسوم یک قوم یا اقوام، یا یک شخص باشد تا مورد قبول و رضایت عمیق مخاطبان قرار بگیرد. نوشته‌ها باید با واقعیت‌ها و ساده‌نگاری‌ها و جذابیت‌ها همراه باشد تا خوانندگان از مطالعه و خواندن موضوع، احساس ذوق و رغبت بیش‌تری از خود نشان بدهند.

از اساتید بزرگوار جناب مهندس احمد جسته مدیرعامل و مالک شرکت بیناتجهیز پارس در تهران و پسران خودم مهندسین، احسان، سامان و دکتر علی میرزا خاتلویی و مهندس احساس نوروزی و همسر خانم گل‌یمن جسته که در نگارش این خاطرات اینجانب را یاری و تشویق نموده‌اند نهایت سپاسگزاری را دارم.